

Naar Fællesmødet i 1909 endes om at opfordre D. K.s Medlemmer til at slutte sig til de bestaaende politiske Partier, saa var det, fordi man mente, at Kvinderne derved vilde opnaa den størst mulige Indflydelse. Hvorvidt Erfaringerne fra de forløbne 4 Aar bekræfter dette, er det vanskeligt at udtale sig om, men et er i alle Tilfælde givet, at der er et meget stort Antal Kvinder, der har Vanskelighed ved at slutte sig til et af de politiske Partier, og det er derfor ikke umuligt, at Udviklingen vil kunne komme til at føre D. K. til et andet Standpunkt end det, der finder Udtryk i ovenstaaende Resolution.

D. K.s Hovedopgave i Øjeblikket er altsaa ¹⁾ at sørge for, at de flest mulige Kvinder stemmer, og ²⁾ at der vælges saa mange dygtige Kvinder som muligt ved de kommunale Valg i næste Maaaned.

Kvindernes Adgang til Embeder.

Den 6. Februar 1913 havde en Deputation — bestaaende af følgende Medlemmer af D. K.s Udvalg ang. Kvinders Adgang til Embeder: Damerne cand. polyt. Fabriksinspektør Julie Arenholt og cand. polit. Meta Hansen samt Hr. Overretssagfører Munch-Petersen — Foretræde hos Konsejlspræsidenten og Justitsministeren, hvem de overrakte følgende Andragende:

„Paa Dansk Kvindesamfunds Fællesmøde i Kolding den 3.—5. Juni 1912 vedtoges følgende Resolution:

„Dansk Kvindesamfund, samlet til Fællesmøde i Kolding den 3.—5. Juni 1912, retter en indtrængende Anmodning til Regering og Rigsdag om snarest mulig at gennemføre en Lov, hvorved der aab-

nes Kvinder Adgang til Statens Embeder paa de samme Betingelser som Mænd *under Hensyn til*, at Kvinderne allerede i 1875 fik Ret til at underkaste sig Universitetseksaminer uden samtidig at opnaa Ret til fuldtud at gøre Brug af disse igennem Opnaaelsen af Stillinger, hvor Eksamen er sat som Betingelse, og *under Hensyn til*, at den senere Tids Lovgivning paa mangfoldige Omraader har anerkendt Kvindens Ligestilling med Manden. Det er vor Overbevisning, at Staten kun vil kunne drage den fulde Nytte af sine kvindelige Borgeres Evner og Dygtighed ved at opfylde dette vort retfærdige Krav.“

Resolutionen vedtoges enstemmigt.

I Henhold til denne Resolution tillader Dansk Kvindesamfund sig herved at anmode den høje Regering om at tage Initiativet til, at det forberedende Arbejde for, at en saadan Lov kan forelægges Rigsdagen, bliver iværksat!

Begge Ministrene tog meget velvilligt mod Andragendet og udtalte deres Interesse for et Arbejde i den ønskede Retning.

Biografteater-Censuren.

Den 6. Februar 1913 har Dansk Kvindesamfund ved en Deputation overrakt nedenstaaende Andragende til Justitsministeren:

„Ved vort d. 22. Januar 1913 afholdte Formandsmøde, hvor Repræsentanter fra vore Kredse over hele Landet i et Antal af ca. 80 var tilstede, vedtoges nedenstaaende Resolution, som vi herved tillader os at overrække Ministeren.

„Formandsmødet anmoder Fællesstyrelsen om ved Henvendelse til Justitsministeren at søge at opnaa, at der i den paataenkte Centralcensurkomité for Biograf-

teatre indvælges lige saa mange Kvinder som Mænd, og at Gadeplakater og Programmer inddrages under Censuren.“

Ministren udtalte sin Forstaaelse af Andragendet og beklagede, at han ikke var bleven bekendt med Tanken i det under det forberedende Arbejde, der var gjort. Han lovede at overveje Sagen.

Indbydelse til den internationale Kvindevalgrets-Alliances syvende Kongres.

Den 15. Juni 1913 samles den internationale Kvindevalgrets-Alliance til en fem Dages Kongres i Budapest i Ungarn.

De tilsluttende nationale Kvindevalgrets-Forbund i de følgende 23 Lande vil hver blive repræsenterede ved 12 Delegerede: Australien, Belgien, Bulgarien, Bøhmen, Canada, Danmark, Finland, Forenede Stater, Frankrig, Island, Italien, Nederlandene, Norge, Portugal, Rusland, Serbien, Storbritannien, Svejts, Sverrig, Sydafrika, Tyskland, Ungarn og Østrig. Anmodninger om Optagelse i Alliancen foreligger fra de nationale Valgretsforeninger i Galicien, Kina, Polen og Rumænien.

Alle Lande, hvor Kvinder nu stemmer — de amerikanske Stater medregnede — opfordres til at sende „Officielle Delegerede“ til Kongressen. Mange Nationalforeninger i forskellige Lande, der er i Tilslutning til Kvindevalgretsbevægelsen bliver repræsenterede.

Særlig indbudte Delegerede ventes fra Birma, Filippinerne, Indien, Japan, Kina og Ægypten. For første Gang i Kvindebevægelsens Historie forventes det, at Hindu-Buddhist-, Confutse-, Muhamedan-, Jøde- og kristne Kvinder vil mødes til Kongres og forene deres Stemmer i det fælles Krav om Tilintetgørelse af de unaturlige Skranker, som hvert politisk og religiøst System har rejst om deres Køn. Den vældige Fremgang, Kvindebevægelsen har haft i de allersidste Aar, har stillet den forrest i Rækken af de store Verdensreformer. Saa hurtigt er Teorien om Kvindevalgret blevet forvandlet til en sikker Kendsgerning, at der ved hver af de foregaa-